

Nie zamierzam
ścigać się

Z CZASEM

Mówiono o niej: piękna Ania. Dziś ma dystans do upływającego czasu. I śmieje się, gdy słyszy na ulicy: „To pani jeszcze żyje?!”. **Anna Dymna** uważa, że życie dało jej coś cennego – spokój.

Claudia Kogo Pani widzi, patrząc codziennie rano w lustro?

A.D.: Rzadko rano patrzę w lustro. Robię to w teatrze, dopiero wieczorem, gdy się charakteryżuję przed wyjściem na scenę. I zwykle widzę osobę uśmiechniętą.

Claudia „Anna Dymna. Wybitna aktorka, piękny człowiek, piękna kobieta”.

A.D.: Proszę przy mnie tak nie mówić, bo czuję zażenowanie!

Claudia Ale to prawda!

A.D.: Gdy ktoś mówił mojej mamie: „Jaką ty masz śliczną córeczkę”, odpowiadała: „Sympatyczna jest, skromna, normalna”. Uważała, że jeśli ktoś jest uczciwy, pracowity, kocha ludzi, umie się cieszyć i zachwycać małymi chwilami i rzeczami, to jest piękny. Nigdy nie słyszałam: masz być szczupła, zgrabna, ładna, bo wtedy będziesz więcej warta. Byłam jaka byłam, nie śmiała, ufna i naiwna jak dziecko. Taka weszłam na aktorską drogę.

Claudia Pani dorastała i weszła w zawód, kiedy...

A.D.: ...był jeszcze misją. Kocham aktorstwo nie dla okładek, wywiadów, sesji zdjęciowych, bankietów, błyszczenia na rautach. To najmniej ciekawa strona mojego zawodu. Sama praca nad rolą jest fascynująca. Spotkania z reżyserami i aktorami na scenie czy przed kamerą to najciekawsze podróże w czasie, w nieznaną krainę wyobraźni, w głąb człowieka. A zadawać publicznie szyku? Brrr... Nie! Na szczęście nie jestem już młoda, nie lubię afer i sensacji i nie muszę brać udziału w tym często sztucznym, chorym cyrku. Mogę być już ponad to.

Claudia Chory cyrk? Na co ten cyrk jest chory?

A.D.: Na spazmatyczny wyścig. To wykańcza ludzi. Coraz więcej osób cierpi na samotność, depresję. W na-

szym świecie promuje się idealne ciała, twarze... ta pogoń za sztucznym ideałem piękna wpędza w kompleksy, choroby, nienawiść.

Claudia Jako młoda kobieta czuła Pani zazdrość koleżanek?

A.D.: Czasem tylko słyszałam: „Anka, ale masz szczęście, że grasz. Dlaczego ja nie?” – ale nie było w tym nigdy zazdrości. Zresztą wiedziałam, że granie w filmach już podczas studiów zobowiązuje mnie do stukrotnie większego wysiłku. Byłam punktualna, sympatyczna, koleżeńska. Szanuję ludzi, podziwiam ich i lubię.

Claudia Może dobry człowiek przyciąga podobnych?

A.D.: Złych omijam.

Claudia W Pani biograficznej książce są akty. Pokazanie tych zdjęć było trudną decyzją?

A.D.: Akty sprzed 40 lat? Dlaczego ich pokazanie miało być trudną decyzją!? Nagość to jeden z elementów w moim zawodzie, oczywiście jeśli nie służy tylko temu, aby kilku więcej facetów poszło do kina czy

ANNA DYMNA

Aktorka teatralna, filmowa. Absolwentka krakowskiej szkoły teatralnej, od ponad 20 lat jej wykładowczyni. Krakowianka. Założycielka i prezes Fundacji „Mimo wszystko” wspomagającej osoby niepełnosprawne intelektualnie.

teatru. Miałam piękne rozbierane sceny w „Dolinie Issy”, „Barbarze Radziwiłłównie”. Oczywiście takim intymnym scenom towarzyszy zwyczajny ludzki wstyd. Ale nigdy nie robiłam historii. Prosiłam ekipę: „Wstydzę się trochę, więc jeśli chcecie mnie zobaczyć nago, proszę bardzo, mogę wam teraz szybko się pokazać, a podczas ujęcia, jeśli możecie, wyjdźcie...”. I na planie zostawali tylko niezbędni... Teraz? Mam ciało 62-letniej kobiety, po wielu przejściach, więc i wstyd byłby większy. Na szczęście nie muszę już się rozbierać publicznie. A te akty? Są śliczne! Cieszę się, że powstały.

Claudia Przemijanie dla aktorki musi być trudne.

A.D.: Tak. Przecież starzejemy się publicznie. Czasem na ulicy słyszę od przechodniów: „Jezus Maria, to pani jeszcze żyje?!”.

Claudia Budzi to w Pani wesołość?

A.D.: Uśmiech! Gdybym miała się tym przejmować, dawno musiałabym się powiesić z rozpacz. Przemijanie nadaje wszystkiemu sens, lecz trzeba mieć do niego dystans. Gdybym całe życie była piękna i młoda, pewnie by mi się to znudziło i bym tego nie szanowała. Dziś cieszę się, że mam dwie ręce, dwie nogi i że jestem. Czas nam coś odbiera, ale również coś daje w zamian.

tecznie mnie opuścił. Choć umarł, jest i nikt mi go już nie odbierze. Pamiętaj o nim daje mi siłę na całe życie.

Claudia Na czym więc polega uroda życia?

A.D.: Na tym, że się żyje i że są wokół ludzie, i można im na coś się przydać. Oni dają mi siłę. I to ci najsłabsi. Niby im pomagam, ale tak naprawdę to oni dają mi dużo więcej, niż ja mogę im dać. Patrzę na ich losy, na ich cierpienie, odwagę, niezłomność, siłę i to mnie prostuje. Janusz Świtaj jest od wielu lat całkowicie sparaliżowany, nawet nie oddycha samodzielnie, a pracuje w mojej fundacji, kończy pierwszy rok studiów, zdaje na piątki egzaminy... Patrząc na niego, znajduję w sobie nowe siły. To on mi uświadamia, jak bardzo jestem szczęśliwa.

Claudia Ponad 20 lat uczy Pani w krakowskiej szkole teatralnej. Co mówi Pani swoim studentkom?

A.D.: Uczę radości z tego, co robią. Moi studenci nie mają prawa się nu-

dzić. Daję im trudne zadania i mówię: „Wiem, że zrobisz to najlepiej”. Pracowałam z fantastycznymi reżyserami, m.in. Konradem Swinarskim. On coś takiego robił, że człowiek – nawet jeśli nie umiał chodzić – latał. Mówię studentom: „Wszystko przed wami, wiecie, ile jest w was ukrytych niezwykłych rzeczy? Odważcie się tylko!”.

Claudia Czuje się Pani wolna od mód i recenzentów?

A.D.: Zawsze byłam. Recenzje czytałam spokojnie – złe mnie nie załamwały, dobre nie wpędzały w euforię. Zresztą już dawno nie czytałam rzetelnej analizy pracy aktora. Dziennikarzy głównie interesują ekscesy, pikantne szczególiki. Kiedyś jedna pani robiła ze mną wywiad po spektaklu „Spaghetti i miecz”. „Podziwiam, że pani na końcu rozbiera się do kostiumu kąpielowego i z tym cielskiem...”. Takie teraz są rozmowy z dziennikarzami: co tam rola, ważne, że jej dupa urosła, że choć aktorka,

to śmie się starzeć. Mimo tej presji nie zamierzam ścigać się z czasem. Fausta dobrze znam! Chociażbym zaprzedała duszę diabłu i chirurgom, i tak czas upływa.

Claudia Płynie, a Pani wciąż dostaje wiele listów, m.in. od wielbicieli.

A.D.: Piszą, bo w telewizji znów idzie np. „Janosik”. Niektórzy nie wiedzą, że nakreślono to bardzo dawno, i dostają prośby od 18-letnich chłopców: „Ania, spotkaj się. Jesteś moim ideałem”. Jednemu odpisałam: „Dziecko kochane, to było 43 lata temu”. Odpisał: „A nie ma Pani wnuczki?”.

Claudia Od czego – albo od kogo – trzyma się Pani z daleka?

A.D.: Przede wszystkim od narzekających ludzi i od głupiej nienawiści. Przeraza mnie brak szacunku człowieka do człowieka. Trzeba więc z radością robić swoje mimo wszystko i nie dać się zniechęcić. ●

TEKST: JUSTYNA KUMANOWSKA
anna.dmowska@burdamedia.pl

BIOGRAFIA
Więcej o aktorce przeczytasz w biografii Elżbiety Baniewicz „Dymna”, wyd. Marginesy.

REKLAMA

Programator Korzyści BEKO
www.programatorbeko.pl

Od ochłody po nagrody

Kup wybraną lodówkę **BEKO** No Frost z technologią **Active Dual Cooling System** i odbierz nagrodę*.

GRUNDIG

ROYALTY LINE
SWITZERLAND

Promocja trwa od 12.06 do 31.08.2014 r.

*Szczegóły promocji oraz listę produktów objętych promocją znajdziesz w regulaminie, dostępnym na stronie www.programatorbeko.pl i w siedzibie organizatora.

DOŁĄCZ DO NAS NA:
[facebook.com/BekoPolska](https://www.facebook.com/BekoPolska)

BEKO

